

en Tekst frem paa den Maade, at man fandt en Afstrifts Afstrift af en i øvrigt tabt Kommissionsbetænkning af 1690, hvori denne Forordning var affreven; begge disse Afstrifter vare i øvrigt notarialiter vidimerede, den ene efter den anden. Med Hensyn til Mandatet af 1664 stillede det sig endnu vanskeligere. Man havde vel Rentekamrets saa kaldte Ekspeditionsprotokoller, og deri var Mandatet af 1664 indført, men det var indført paa en saadan Maade, med saa mange Snørkler og Sving, at Teksten var laesfrem uforstaaelig og ikke gav nogen Mening. Jeg skal ikke opholde mig ved, at den Afstrift, som blev sendt af Justitsministeriet til Underdommeren, havde endnu flere Fejl, som navnlig Politimesteren i Randers maatte foranledige rettede. Smidlertid blev der anlagt Sager mod Fisserne for Overtrædelse af disse gamle Love og isa navnlig Mandatet af 1664, det eneste, der egentlig kunde være Tale om, og Fisserne bleve meget rigtig dømt ved Underretterne. Men da disse Sager kom til Overretten, som altid har mange ogsaa af denne Slags Sager — det var jo Justitsager eller offentlige Politisager, som bleve anlagte af det offentlige — saa var det saa heldigt, at saa fandt vi en anden og bedre Tekst af dette kongelige Mandat af 1664, det var nemlig i den notarielt bekræftede Afstrift, som jeg før nævnte, at man havde en Afstrift ogsaa af dette Mandat, og det viste sig, at denne Afstrift stemmede ikke med den i Rentekamrets Ekspeditionsprotokol, men der var bedre Mening i den, og paa Grund af denne Uoverensstemmelse og paa Grund af, at Viborg Overret maatte anse denne Tekst i det mindste for lige saa rigtig som den anden, saa man ikke kunde sige, hvilken der var den rigtige og paa Grund af, at naar man lagde den til Grund, som man havde i Afstrift i den gamle Kommissionsbetænkning af 1690, kunde de paaagældende ikke straffes, blev Resultatet, at ved en Række af Overretsdomme bleve de tiltalte frikendte. Det var bl. a. ved en Overretsdom af 11te Marts 1889 i Sagen Nr. 287/1888; Procurator Fasting kontra Adolf Otto Johannes Machon med flere, at dette blev statueret, men der er en Række af Overretsdomme, som bleve affagte omtrent paa samme Tid, i hvilke ganske det samme blev statueret, og navnlig blev det statueret i den, jeg nævnte, af 11te Marts 1889, at hverken Vaad eller Tordsegarn eller Driwgarn kunde anses forbudte ved Mandatet af 8de Marts 1664 og heller ikke ved Forordningen af 18de Juli 1668. I den Tid havde Fisserne det godt, de fiskede, som de hidtil havde fisket, men saa

var det jo, at den Højesteretsdom af 27de November 1889 faldt, som jeg tidligere har omtalt, og saa begyndte igen en Ulykkesperiode for Fisserne. Det er nu ganske rigtigt, hvad den ærede Ordfører sagde, at der ved var man kommen tilbage til ganske den samme ulykkelige Stilling for Fisserne, som fandt Sted, den Gang Kommissionsen af 1884 blev nedsat af Regeringen, men jeg kan tilføje nogle yderligere Oplysninger, der gaa ud paa, at det er blevet endog meget værre for Fisserne end før. Jeg ved ikke, om den ærede Indenrigsminister kender disse Oplysninger, som jeg nu skal meddele, men de ere i hvert Fald fuldstændig paalidelige, derfor kan jeg fuldtud garantere. Efter at det altsaa, som jeg har omtalt, nu efter Højesteretsdommen af 1889 var kommet dertil, at det var statueret gennem forfælske Overretsdomme, at Fisserne ikke maatte bruge Garn af nogen som helst Slags, som de hidtil havde benyttet, saa saa det fort nok ud for Fisserne, men der er dog passeret noget, der er meget værre for dem. Hr. Ostenfeldt er nemlig skredet til yderligere Foranstaltninger mod Fisserne, som jeg nu skal nævne, han er skreden til at anlægge Forbudssager mod Fisserne, og som bekendt har man visse fortrinnsvis Rettigheder, saa snart man har nedlagt Forbud, og dette Forbud er forfulgt og stadfæstet, og det senere bliver overtraadt; man har da flere Rettigheder, end man har, naar man ellers har en Dom. Men det allermærkeligste er, at disse Forbudssager fører Ostenfeldt paa det offentlige Regning. Amtmanden i Randers har meddelt Ostenfeldt fri Proces i disse Forbudssager, fri Proces saa vel for Fogden til Nedlæggelsen af Forbud som i de Sager, hvor under disse Forbud forfølges til Stadfæstelse. I disse Sager har Amtmanden i Randers meddelt Ostenfeldt fri Proces og har meddelt ham fri Proces i dem alle. Nu kan man spørge: hvor mange er der? Ja, vi føre mange Sager derovre, vi føre dem med trykte Indlæg, thi Sagerne ere jo alle ens, men Ostenfeldt vil ikke gaa ind paa, at den ene Sag venter efter den anden, altsaa trykke vi Indlægene og fremlægge dem trykte i Sagerne. Det er nu en lidt ny Maade at føre Sager paa, men det er ikke første Gang, vi kende den ovre i Randers. Ifølge de sidste Efterretninger, som jeg har ovre fra Randers, er der for Øjeblikket ved de forskellige Underretter der i alt 29 af denne Slags Forbudssager i Gang. Det er altsaa 29 Sager, i hvilke Ostenfeldt af Amtmanden har faaet fri Proces mod Fisserne og har faaet sin Sagfører befuldmægtiget, naturligvis stadigt den samme Sagfører i alle Sagerne;